

Cesta *pod ochranou sv. Michala*

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 1/2026

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci,

prežili sme pôstne obdobie. Pre niekoho je to čas odriekania, a teda niečoho neprijemného. Preto asi nie je zriedkavosťou, že v dnešnej dobe sa už veľa ľudí nepostí. Možno aj tým, že sme trochu rozmazaní dobou. Ale pôst nechce byť niečím odpudzujúcim. Naše odriekanie je spojené s Kristom, ktorý sa tiež postil a hlavne nám ukázal, že žiadne utrpenie nemusí byť zbytočné. Cez rozjímanie nad utrpením Pána Ježiša, hlavne cez krížovú cestu, nám Pán Ježiš jasne hovorí, že modlitba nie je len to, čo hovoríme, ale aj to, čo prežívame. Takto môžeme mať radosť z pôstu, že sme aspoň niečo mohli priniesť Bohu, ako náš dar. Možno za seba, možno za iných alebo za duše z očistca, ktoré tak na našu obetu čakajú. Tým, že sme sa viac zapierali, bolo v ovzduší aj viac milostí.

Tento rok je v Cirkvi rok sv. Františka z Assisi. Je zaujímavý príbeh z jeho života, ako sa vybral cez pôst na ostrov a zbral si so sebou len jeden chlieb. Keď ho prišli vyzdvihnúť na ostrov po 40 dňoch, ešte mu z toho chleba niečo zostalo. Pôst a pokora sa u neho prelínali. Keď ho ľudia chválili, tak im hovoril, aby ho nechválili, pokiaľ žije. Ešte sa môže zmeniť k horšiemu. Sv. František sa často postil, založil žobravú rehoľu. Keď bol prvýkrát u pápeža, že chce založiť žobravú rehoľu, pápež nesúhlasil, lebo bol presvedčený, že tak sa nedá žiť. Potom mal v noci sen, kedy videl, ako bolo zemetrasenie a veľká

bazilika sa celá triasla a už by sa bola zrútila, keby nepribehol k hlavnému stĺpu sv. František a nezachytil ho. Keď sa pápež zobudil, vedel, že je to znamenie z neba. Vetu, ktorú počul sv. František od Pána Boha – „Oprav môj chrám“, možno preložiť aj – „Oprav moju Cirkev“. Talianske slovo chiesy sa dá preložiť ako Cirkev, ale aj ako chrám. Podobne to majú v angličtine i nemčine. Aj na východe Slovenska ľudia idúci do kostola hovoria, že idú do Cerkvi. František teda začal opravovať Chrám sv. Damiána. Až neskôr si uvedomil, že on má opraviť Cirkev. A to práve tento svätec aj robil. Vtedy žila Cirkev v bohatstve a bola vzdialená chudobným ľuďom. Sv. František založil rád františkánov, ktorí už za jeho života boli aj v zahraničí. Evidentne bolo vidieť, že je to Božie dielo. Rýchlo sa rozrastalo a oslovovalo veľa ľudí. Svätý František sa venoval aj malomocným, nikto nebol pre neho cudzí. Je nám pekným príkladom v tomto roku, aby sme aj my opustili pohodlie svojho života a všimli si ľudí okolo nás. Treba vyjsť z komfortu svojho života. Raz budeme súdení z lásky. Tak to hovorí sám Pán Ježiš, že keď príde na konci sveta, oddelí ľudí podľa toho, ako mu slúžili v hladných, smädnych, chorých, pocestných, nahých, vo väzeni. Sv. Matka Tereza prekvapivo hovorila, že aj v Amerike je veľa chudobných ľudí. Síce žijú v pohodlí, ale sú osamotení, chýba im láska. Sv. František zomrel ako 44-ročný. Pomerne málo rokov na to, aby urobil nejaké veľké dielo. A to ešte ako mladík túžil byť slávnym rytierom. Teda napriek krátkemu životu odovzdal Bohu veľké dielo. Ako to stihol? Často sa pýtal: „Pane, čo chceš, aby som robil?“ No a podľa toho sa aj riadil. Tu je to tajomstvo,

ako to mohol všetko stihnúť. A tajomstvom bola aj jeho obdivovateľka, rodáčka z Assisi, sv. Klára, ktorá sa nechala strhnúť príkladom sv. Františka a tiež obetovala svoj život Bohu. Aj so svojimi spolusestrami františkánov sprevádzala z kláštora tichou modlitbou a obetou.

Pôstne obdobie je len cestou k veľkonočnému ránu, kedy Ježišov hrob zostal prázdny a Ježiš zvíťazil nad Zlým. Nesmieme sa sústrediť len na pôst. Vtedy by to bolo zdrvivúce. Jedno postihnuté dievča hovorilo, že necíti, že by ona niesla kríž, ale že kríž nesie ju. Povedala hlbokú pravdu. K tomuto nás povzbudzuje toto obdobie Veľkej noci. Prajem vám všetkým, aby ste ho prežili čo najlepšie. Chceme vás povzbudiť, ako to hovoril jeden študent teológie z Ríma. Profesor im zdôrazňoval, aby nikdy nezabudli, že Ježiš už zvíťazil. Raz a navždy. Sám Pán, nech vedie vaše kroky, nech vám žehná, aby ste sa vedeli správne rozhodovať a pociťovali, že On je víťaz. Víťaz, ktorý chce mať každého z nás pri sebe.

Marián Vivodík, farár

Aleluja! Ježiš vstal z mŕtvych, žije a stále je s nami. Aleluja!

Pevná istota vyžarujúca z tajomstva Kristovho zmŕtvychvstania nech naplní váš každodenný život nádejou a istotou svetla, ktoré je darom nebeskej milosti a obetavej lásky.

Radost Veľkej noci nech vyžaruje z vašich slov a skutkov, aby boli vaše srdcia zapálené nesmiernou láskou a naplnené Božím pokojom!

Požehnané a pokojné veľkonočné sviatky praje redakčná rada.

foto: Marián Vivodík

JEDNA Z TROCH CIEST

Kolkokrát sme sa v živote cítili stratení? Tento svet nám ponúka toľko možností, toľko ciest, po ktorých môžeme kráčať. Toľko vecí môžeme vyskúšať, toľko miest navštíviť, toľko ľudí spoznať. Vidieť, počuť, zažiť. Lenže s veľa možnosťami prichádza aj veľa rozhodnutí. Každú chvíľu stojíme na križovatke s tromi cestami. Jedna je trnistá cesta a plná utrpenia, bolesti, sebazapierania, ale aj lásky a radosti. Pred ňou stojí Ježiš a na konci nej je nebo. Ticho nás pozyva, volá, aby sme mu dôverovali, aby sme prišli bližšie. Druhá je vystlaná lupeňmi ruží, hravo cez ňu prejdeme, užijeme si prejazd cez ňu naplno bez výrazných strastí a bolesti. Avšak na konci je nikdy nekončiaci priepasť bolesti. Tretia je poprepletaná trňami, ale aj krásnymi ružami, občas nás nejaký trn pichne, ale ľahko mu unikneme medzi hŕbu ruží. No každým unikom od trňov zažívame ešte väčšiu bolesť, pretože vidíme, že Ježiš s nami nekráča, vzdaluje sa. Až tam nie je a zostala len bolesť. Ktorú cestu si vy-

beráme my? Je to tá najľahšia cesta? Najťažšia? Alebo zlatá stredná cesta, ale bez Ježiša? Prečo si nevyberáme Ježiša, bez ohľadu na to, ako bolestivá je cesta s ním? Prečo mu stále unikáme k hriechu, k skracovaniu a utlmovaniu nášho utrpenia? Prečo nedokážeme prijať, čo nám dal? Prečo vždy nájdeme nespočetne veľa slov na to, aby sme obhájiť dôvod, prečo s ním nechceme kráčať? Prečo je ľahké odmietnuť ho a ťažké prijať ho? Odpovede na tieto otázky má každý z nás ukryté v sebe. Možno je to strach, lenivosť, únava, hriech, túžba po niečom inom, ako chce Boh. Každý to má inak. Ale náš cieľ je spoločný. Ježiš.

On zakúsil nepredstaviteľné utrpenie kvôli nám. Bez výhovoriek, bez frflania a kvílenia. Urobil to pre nás. Tiež sa pýtal v najvyššom bode bolesti a osamelosti prečo: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ (Mt, 27, 46). Boh ho neopustil a neopúšťa ani nás, aj keď sa tak cítime. Dal najvyššie utrpenie na prvé miesto, lebo chcel zachrániť ľud. Znie to ako kliše, ako niečo, čo sa stále len opakuje dokola bez toho, aby sme tomu rozumeli. Ale je to tak. Boh položil seba na kríž, aby my sme boli šťastní. Tak čo môžeme pre neho urobiť my?

Soňa Krajčovičová

JUBILEJNÝ ROK SVÄTÉHO FRANTIŠKA Z ASSISI

Svätý Otec Lev XIV. vyhlásil Františkánsky jubilejný rok pri príležitosti 800. výročia smrti svätého Františka z Assisi. Tento mimoriadny čas milosti sa slávi od

10. januára 2026 do 10. januára 2027.

Jubilejný rok bol otvorený 10. januára 2026 v Bazilike Panny Márie Anjelskej v Assisi, kde sa nachádza kostolík Porciunkula z 9. storočia a kaplnka, v ktorej svätec 3. októbra 1226 naposledy vydýchol. V posolstve pri tejto príležitosti Svätý Otec zdôraznil aktuálnosť Františkoveho posolstva pokoja, jednoduchosti a vernosti evanjeliu.

V jubilejnom roku sú veriaci pozvaní nasledovať príklad svätca, stať sa vzormi svätosti života a neúnavnými svedkami pokoja. Je to čas duchovnej obnovy a milosti s možnosťou získať plnomocné odpustky. Apoštolská penitenciária ich udeľuje tým, ktorí sa zbožne zúčastnia tohto mimoriadneho jubilea, nadväzujúceho na Riadny jubilejný rok 2025.

Jubilejný rok je osobitne určený členom františkánskych rodín Prvého, Druhého i Tretieho rádu ako aj spoločenstvám a združeniam, ktoré zachovávajú Regulu svätého Františka alebo sa inšpirujú jeho spiritualitou. Milosti sú však otvorené všetkým veriaci, ktorí so srdcom odpútaným od hriechu vykonajú púť do františkánskeho chrámu alebo na miesto zasvätené svätému Františkovi kdekoľvek na svete. Starší ľudia, chorí a tí, ktorí z vážnych dôvodov nemôžu opustiť svoj domov, môžu získať plnomocné odpustky, ak sa duchovne spoja s jubilejnými sláveniami a obetujú Bohu svoje modlitby, bolesti a utrpenia.

Relikvia svätého Františka

Relikviár s telesnými pozostatkami svätého Františka v sobotu 21. februára 2026 po prvý raz opustil podzemnú kryptu a bol vystavený pred oltárom v dolnej časti Baziliky svätého Františka v Assisi. Slávnostnej liturgii predsedal kardinál Ángel Fernández Artime, pápežský legát, za účasti niekoľkých stoviek františkánov. Pozostatky svätca, ktoré boli po stáročia uložené v kamennom sarkofágu, vystavili vo vitríne z hrubého nepriestrelného skla. Už v prvý deň si relikviu prišlo uctiť približne 18 000 pútnikov z celého sveta. Sprístupnená bola verejnosti od 22. februára do 22. marca 2026, aby sa veriaci mohli zapojiť do osobitnej úcty a duchovnej obnovy.

Život svätého Františka

Svätý František sa narodil v roku 1181 v Assisi na úpätí hory Monte Subasio ako syn zámožného obchodníka so súknom Pietra di Bernardone a jeho manželky Giovanny (Picy) z Provensálska. Pri krste dostal meno Giovanni podľa Jána Krstiteľa, otec mu však po návrate z obchodnej cesty z Francúzska zmenil meno

na Francesco („malý Francúz“). V mladosti viedol bezstarostný život, no osobné sklamanie, choroba i vojenské skúsenosti ho priviedli k hľadaniu hlbšieho zmyslu života. Po mystických zážitkoch a stretnutiach s malomocnými sa rozhodol žiť v dobrovoľnej chudobe a zasvätil sa službe Bohu i blížnym. Opravoval kostoly a žil podľa slov evanjelia: „Chodte a hlásajte: Priblížilo sa nebeské kráľovstvo... Neberte si nič na cestu...“

Postupne sa k nemu pridávali ďalší mladí muži a vznikla rehoľa menších bratov – františkáni, ktorú schválil pápež Inocent III.

Dielo a odkaz

- Ako prvý založil pre laických veriacich Tretí rád, umožňujúci žiť evanjelium v každodennom živote.
- Spolu so svätou Klárou založil rád chudobných panien – klarisky.
- Preslávil sa hlbokou láskou k Eucharistii, prírode a stvorenstvu. Symbolom jeho spirituality je Pieseň „brata Slnka“ a prvé zobrazenie živého betlehema v Grecciu.
- Ako prvý v dejinách Cirkvi prijal stigmy – viditeľné stopy Kristovho utrpenia.
- Ustanovil modlitbu Anjel pána.

František zomrel 3. októbra 1226 večer tak, ako si to prial – vyzlečený na holej zemi. Pochovaný bol v Kostole svätého Juraja v Assisi. V roku 1228 ho pápež Gregor IX. vyhlásil za svätého, pápež Pius XII. ho v roku 1939 ustanovil za patróna Talianska a Ján Pavol II. v roku 1980 za patróna ekologov. Jeho meno si po zvolení za pápeža vybral aj Jorge Mario Bergoglio. Hrob bol viackrát vedecky skúmaný, pravosť telesných pozostatkov opakovane potvrdená, naposledy v roku 2015.

František zostáva symbolom pokory, lásky k blížnym a zodpovednosti za stvorený svet. Jeho posolstvo je aj dnes mimoriadne aktuálne. V tomto čase slávenia, ktorý korunuje osem storočí františkánskej tradície, sme pozvaní zapojiť sa do jubilea. Nech nás príklad svätého Františka, ktorý sa stal chudobným a pokorným, inšpiruje k autentickému životu kresťanskej lásky, túžbe po pokoji a budovaní jednoty medzi ľuďmi. Nech Rok svätého Františka podporí duchovné prehĺbenie viery a svedectvo evanjelia – na Božiu lávu a dobro Cirkvi.

Podmienky na získanie plnomocných odpustkov

- svätá spoveď, aby bol veriaci v stave milosti (v priebehu ôsmich dní pred alebo po vykonaní predpísaného skutku),
- účasť na svätej omši a prijatie Eucharistie,
- púť do františkánskeho chrámu alebo na miesto zasvätené svätému Františkovi s obnovou vyznania viery modlitbou Kréda,
- modlitba Otčenáš,
- modlitba na úmysly Svätého Otca.

zdroje: www.tkkbs.sk, www.frantiskani.sk

Text a foto: Jana Čápková

Sv. František so živými holubicami v bazilike Panny Márie Anjelskej

Modlitba pápeža Leva XIV. k Jubilejnému roku sv. Františka z Assisi

Svätý František, náš brat, ty, ktorý si pred osemdesiatimi rokmi išiel v ústrety smrti ako zmierený človek, pros za nás u Pána. Ty si v Kristovi na kríži sv. Damiána spoznal pravý pokoj, nauč nás hľadať v ňom zdroj každého zmierenia, ktoré búra všetky múry. Ty, ktorý si neozbrojený prekročil línie vojny i nepochopenia, daj nám odvahu budovať mosty tam, kde svet stavia hranice. V tejto dobe sužovanej konfliktmi a rozdeleniami pros za nás, aby sme sa stali šíritelmi pokoja: odzbrojenými a odzbrojovacími svedkami pokoja, ktorý prichádza od Krista.

Amen.

Porciunkula v bazilike Panny Márie Anjelskej

V uplynulom vianočnom období sa aj naša farnosť zapojila do 31. ročníka koledníckej akcie Dobrá novina, ktorá niesla motto „Od srdca k srdcu“. Toto motto vyjadruje, že Dobrá novina je predovšetkým o dotyku ľudských srdiec, o blízkosti, priateľstve a láske, ktorá prekonáva vzdialenosti.

Koledníci prinášali do našich domovov radosť, spev, modlitbu a požehnanie a zároveň šíрили posolstvo dobra. Do koledovania sa v našej farnosti zapojilo 20 koledníkov, ktorí 26. decembra 2025 navštívili 24 rodín. Zbierka pokračovala aj po samotnom koledovaní – dobrovoľníci a darcovia mohli prispieť dodatočne do pokladničiek v Kostoloch sv. Michala Archanjela v Jaslovských Bohuniciach a sv. Martina v Paderovciach, čím sa celková vyzbieraná suma ešte zvýšila. Vďaka štedrosti darcov sa podarilo vyzbierať 1850 EUR.

Úprimne ďakujeme všetkým deťom a koledníkom za ich obetavosť, radosť a úsilie rozžiariť ľudské srdcia i príbytky rodín svetlom vianočnej nádeje. Podakovanie patrí aj všetkým darcom za ich štedrosť, solidaritu a podporu ľudí v núdzi.

Výťažok zo zbierky podporí zdravotnícke zariadenie v Alitene na severe Etiópie. Nachádza sa v regióne Tigraj, ktorý bol v uplynulých rokoch poznačený vojnovým konfliktom a suchom. Pod vedením Dcéry kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul (vincentiek) poskytuje toto zariadenie zdravotnú starostlivosť, výživový program a základné služby tisíckam ľudí,

31. ROČNÍK DOBREJ NOVINY

najmä tehotným ženám, deťom a zraniteľným rodinám. Sestry vincentky napriek vojne a náročným podmienkam zostali pri miestnych obyvateľoch, čo je silným svedectvom ich obetavosti a viery. Dobrá novina podporí aj viac ako 30 rozvojových a humanitárnych projektov zameraných na zabezpečenie základných

životných potrieb, ako sú prístup k pitnej vode, obžive či vzdelávaniu, pre najzraniteľnejšie skupiny obyvateľstva v chudobných oblastiach Etiópie, Kene, Ugandy a Južného Sudánu.

Zdroj: www.tkkbs.sk
Text a foto: Jana Čápková

SV. OMŠA ZA UZDRAVENIE TELA I DUŠE

Svätá omša je veľkou milosťou od Pána pre všetkých, ktorí prídu s vierou, že Pán môže urobiť zázrak uzdravenia. Vo večerných hodinách 6. februára 2026 sa v našej farnosti konala za sprievodu kňaza, spevov a organu.

Dajme si ruku na srdce. Veríme, že Pán nás môže naozaj uzdraviť? Sme veriaci hlboko vo svojom vnútri či sa iba za veriacich považujeme? Na sv. omši sa môže človek uzdraviť od rôznych chorôb tela, ale niekedy ochorenie duše a naše zranenia môžu byť hlbšie ako telesná bolesť. Môže byť za tým zranenie od rôznych ľudí, no príčinou môže byť aj pôsobenie zla. A práve to sa na tejto sv. omši premodlieva, aby sme boli oslobodení od vplyvov Zlého, od jeho útlakov. Aká je naša viera? Možno niektorí prišli na sv. omšu a odišli sklamaní, že nič mimoriadne nezažili alebo neboli uzdravení. Ak pevne veríme, že nás Pán môže uzdraviť, veríme, že sa to môže stať. Je však potrebné splniť určité zásady pre prijatie tejto milosti, aby Pán mohol v nás pôsobiť. Predovšetkým je to čistá duša bez hriechu, otvorená dokorán pre Pána, aby mohol konať svoje dielo. Škrvny na duši zamedzujú pôsobeniu Božej milosti. Láska k blížnemu a k P. Ježišovi, horieť opravdivou láskou a bezvýhradne dôverovať bez pochybností – to sú ďalšie potrebné náležitosti pre uzdravenie nášho tela či duše. Verme, že

Pánovi je všetko možné, a ak úprimne veríme, môže sa tak stať. Potom už záleží iba na Pánovi. Nebuďme sklamaní, ak sa teraz v našom živote nič nezmenilo. Neznamená to, že Pán nás nepočuje či nechce uzdraviť. On je Boh, On vie kedy a ako, vie všetko. Buďme si však istí Jeho láskou a nepochybujme o dobrom zmyslení Jeho srdca.

Chcem povedať jeden príbeh. Veríme, že P. Ježiš a s Ním spojené nebo naozaj existuje? Vieme aj, že Zlý nie je vymyslená postava?

Jednej pani dôchodkyni sa v sne prisnila jej sesternica a povedala jej, že je v nebi. Ona mi v údive povedala, že celé roky si myslela, že žiadne duše nie sú, a teda ani nebo. Bolo pre mňa neuveriteľné, že niekto chodí do kostola celý život a k pravému poznaniu príde až v dôchodkovom veku. Modliť sa k niekomu, o existencii koho pochybujem, či chodiť do kostola a neveriť, že je posmrtný život. Ako potom veríme, že je Zlý? Nemodlíme sa aj my len tak akoby zo zvyku? Veríme, že je nebo a je aj peklo, že je očistec? Naš Pán je najväčší vládca neba i zeme a budeme bohato odmenení za svoju vernosť, za lásku k Nemu a za dôveru v Neho. Chráňme sa Zlého a verme, že sme Božie deti a pod Božou ochranou.

Chráňme sa pôsobenia Zlého, budme otvorení pre Božie veci a dôsledne počúvajte Božie slo-

vo. Načúvajte Pánovi, čo nám chce povedať. Vnímajme Jeho lásku na sv. omšiach a nechajme sa ňou celkom preniknúť. Zázrak sa môže stať na každej sv. omši, zvlášť na tej, kde Pán príde k nám úplne blízko vo Sviatosti Oltárnej a môžeme sa ho dotknúť. Stačí jediný dotyk ... Nech nás Pán uzdravuje, prikrýva svojou predrahou krvou a chráni od každého zla. Nech nás P. Mária prikrýva svojím materinským plášťom a chráni naše rodiny. Nebojme sa odovzdať všetko do Jeho rúk, sme predsa Božie deti, a uvidíme zázraky, ktoré Pán urobí tým, ktorí v Neho veria.

Adriana Žemlová

VYHODNOTENIE SÚŤAŽE

Milí čitatelia,

správna odpoveď na otázku v predchádzajúcom čísle „Koľko rokov pôsobí vdp. Marián Vívodík v našej farnosti?“ **je 10 rokov.**

Výhercom sa stala Mária Uváčiková. Cenu si môže prevziať u pána farára.

Úvod do Knihy proroka Nahuma

Biblické okienko

V tomto čísle si predstavíme ďalšieho proroka starého zákona. Jeho spis sa v hebrejskej Biblii uvádza ako siedma kniha medzi dvanástimi, tzv. menšími prorokmi, pod titulom: „Výrok nad Ninive. Kniha videnia Nahuma Elkóš-

skeho“. Je jediným prorockým spisom, ktorý sa výslovne označuje ako »Kniha«. Proroctvo pochádza z obdobia po vyplenení egyptského mesta No-Amon [Théby] asýrskym kráľom Aššurbanipalom r. 663 pred Kr., lebo Nahum ho spomína ako príklad spustošenia, ale ešte pred pádom hlavného asýrského mesta Ninive r. 612 pred Kr., na ktoré sa proroctvo vzťahuje. O prorokovi Nahumovi vieme veľmi málo. Podľa nadpisu sa volal Nahum (hebr. *Nachúm* = »tešiteľ«, »potešenie«) a pochádzal z osady Elkóš. Nahum bol vynikajúci básnik a horlivý vlastenec. S netajeným zadostučiním prorocky opisuje zánik nenávideného asýrského utláčateľa a pád Ninive znamená pre neho obnovu Izraela a Júdu.

Prorok Nahum pôsobil za vlády júdskeho kráľa Jošiáša [Joziáša] (640-609 pred Kr.), ktorý r. 621 pred Kr. vykonal radikálnu náboženskú reformu v súvisi s objavením »Knihy Zákona« v jeruzalemskom chráme. Jeho reforma spočívala v tom, že odstránil modloslužbu, sústredil kult v Jeruzaleme a viedol ľud k monoteistickej viere v Jahveho a k zachovávaní Mojžišovho zákona. Tento čas Nahumovho účinkovania potvrdzuje fakt, že prorok v knihe nevyčíta Júdsku ani nespomína jeho hriechy a zdá sa, že podporuje Jošiášovu náboženskú obnovu. Kniha proroka Nahuma pochádza teda z tohto obdobia a je ozajstným proroctvom.

Tento krátky prorocký spis (má iba 47 veršov) sa jasne delí na tri časti: Umelecký spev na spôsob abecednej básne, ktorým sa ospevuje zjavenie Jahveho, spravodlivého sudcu svetového diania a pomstiteľa nad svojimi nepriateľmi. 2. časť výrazné prorocké výpovede proti Ninive a výroky o spase pre Júdu. A nakoniec 3. časť prorocký opis obliehania a zničenia mesta Ninive ako zaslúženého trestu za jeho bezbožnosť, ukrutnosť a modlárstvo.

Nahum vo forme literárne krásneho spevu ohlasuje a opisuje budúci pád Ninive, hlavného mesta Asýrska, ktoré v 7. stor. pred Kr. vládlo nad celým Blízkym východom; aj Júdske kráľovstvo bolo jeho vazalom. Nahumovo proroctvo je v podstate teologickou meditáciou o Božom súde a o konečnom víťazstve Boha v dejinách. Amos, Ozeáš a Izaiáš prorokovali o tom, ako sa Asýrsko stane Božím bičom, ktorým Jahve potrestá Izrael. Nahum prorokuje skazu tohto niekdajšieho nástroja Božieho trestu, lebo Asýrsko po stáročia utlačalo a ukrutne týralo národy Blízkeho východu. Tak sa Nahum stal prorokom Boha, ktorý tresce každé nespravodlivé násilie na ľuďoch, nech ho pácha akákoľvek zvrhlá a nemorálna politická moc; jej výrečným symbolom sú Asýrsko a Ninive.

Marián Vivodík

Zrnká z Knihy proroka Nahuma

- *Pán je trpezlivý, no veľmi mocný, Pán nenechá nič bez trestu. 1,3*
- *Kto obstoí pred jeho hnevom a kto sa zdvihne pred jeho zápalom? 1,6*
- *Toto hovorí Pán: „Čo sú aj bezpeční a hocako početní, aj tak ich skosia a zahynú. 1,12*
- *Beda krvavému mestu! Je samé klamstvo, je plné násilia, neprestáva plieniť. 3,1*
- *Niet úľavy na tvoj úder, tvoja rana je smrteľná. Všetci, čo počujú chýr o tebe, budú tliekať nad tebou rukami, veď komuže neprichádzalo ustavične nešťastie od teba?“ 3,19*

Štatistika na konci roka 2025

V zátvorke pre zaujímavosť sú uvedené údaje z roku 2024

- **krsty:** 17 (9) - J. Bohunice: 11, Paderovce: 2 a cudzí: 4
- **pohreby:** 19 (13) - J. Bohunice: 12 a Paderovce: 7
- **sobáše:** 1 (2)
- **1. sv. prijímanie:** 23 detí (27)
- **birmovanci:** 37

Pripravujeme:

- Sviatosť pomazania chorých - 11. 4. 2026
- Prvé sv. prijímanie - 16. 5. 2026
- Sv. omša za uzdravenie - v lete
- Farský tábor pre deti do Tatier - 26. - 31. 7. 2026
- Výlet pre mládež - cez prázdniny (minule nebol záujem)
- Púť do Poľska - 6. - 8. 7. 2026
- Púť do Medžugoria - 15. - 19. 9. 2026

Na ktorom mieste chceme byť?

Dvaja dobrí priatelia sedeli na gauči a jeden, ktorí čítal akúsi knihu, začal hovoriť: „Mená Ježišových dvanástich apoštolov boli Šimon, ktorý sa volal Peter, jeho brat Ondrej, Jakub, syn Zebedeov a jeho brat Ján, Filip a Bartolomej, Tomáš a mytník Matúš, Jakub, syn Alfeov, Tadeus, Šimon Kanaánsky a.... Dušan Krátký, ktorý ho aj zradil.“ Dušan sa prekvapene pozrel na priateľa a povedal: „To nemyslíš vážne, veď ja nie som Judáš?!“ Ale priateľ pokračoval: „Dobre, môžeme tam dať aj moje meno. Vlastne tam môžeme všetci napísať svoje mená, lebo

každý z nás ho zradil. A zrádzame ho vždy, keď hrešíme, ale aj keď nekonáme dobro. Tak je len na nás, kam sa zaradíme.“ Je na nás, ako hlboko si siahneme do svedomia, pre poznanie tej správnej pravdy. V dnešnom svete, plnom lákavých, vábných vecí, zaručených právd a ideológií, je naozaj ťažké nájsť tú správnu pravdu, správnu cestu a smer. Vzkriesený Kristus nech nám jasne žiari v srdci, ak mu to dovoľíme, lebo iba takto sa nikdy a nikde nestratíme.

Miroslava Remenárová

OZNAMY NA VEĽKONOČNÉ SVIATKY - SLUŽENIE SV. OMŠÍ:

2. 4. 2026 - Zelený štvrtok	17.00 hod. - Paderovce 18.15 hod. - Jaslovské Bohunice
3. 4. 2026 - Veľký piatok	9.00 hod. - krížová cesta - Jaslovské Bohunice 15.00 hod. - obrady - Jaslovské Bohunice
4. 4. 2026 - Biela sobota	8.00 - 19.15 hod. - poklona pri Božom hrobe - Jaslovské Bohunice 19.30 hod. - veľkonočná vigília - Jasl. Bohunice
5. 4. 2026 - Veľkonočná nedeľa	7.30 hod. a 10.30 hod. - Jaslovské Bohunice 9.00 hod. - Paderovce
6. 4. 2026 - Veľkonočný pondelok	7.30 hod. - Jaslovské Bohunice 9.00 hod. - Paderovce

Vydáva rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

Zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár * Členovia redakčnej rady: S. Krajčovičová, J. Čápková, L. Tökölyová, M. Remenárová, A. Žemlová.